24th December 1956] [Sri C. Subramaniam]

கிறேன். நாடகம், சர்க்கஸ் இவைகளில்கூட இதுமாதிரி மகிழ்விக்கக்கூடிய நபர்கள் பிரத்தியேகமாக இருக்கிறார்கள். அதேமாதிரி நமது சட்டசபையிலும் பாலகிருஷ்ணன் அவர்கள் அமைந்திருக்கிறார்கள். நாம் எல்லோரும் அதுபற்றி சந்தோஷப்படுகிறோம், மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். அவர்கள் தொடர்ந்து இந்தச் சேவையை செய்வார்கள் என்றே நம்புகிறேன். (சிரிப்பு).

Sri P. CHELLATHURAI : ஒரு செய்தி அறியும் பிரச்னை; கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பேசும்பொழுது, கனம் பாலகிருஷ்ணன் போன்று விகடம் செய்பவர்கள் சர்கஸ், நாடகம், சினிமா இவைகளிலும் இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படியானால், அவர் ஒரு கோமாளிப் பெரியார் என்பது அமைச்சர் அவர்களின் கருத்தா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : அந்தப் பெயரெல்லாம் நாடகம், சினிமா சர்கஸ் இவைகளில் பொருந்துமே ஒழிய, நம்முடைய சட்ட சபை மெம்பர்களுக்கு பொருந்தாது என்பதை அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஸ்ரீ பாலகிருஷ்ணன் செய்துவரும் சேவையை எல்லோரும் ருசிக்கிறார்கள் என்பதை மட்டும் அவர்களே உணர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதை மறுபடியும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மற்றபடி ஸ்ரீ செல்லதுரை அவர்களும் பல விஷயங்களைப்பற்றி பேசினார்கள். நீர்ப்பாசன வசதி செய்துக் கொடுக்க வேண்டிய அவசியம் பற்றியும் அதற்காக கேரள ராஜ்யத்திலிருந்து தண்ணீரை கொண்டுவரவேண்டுமென்பது பற்றியும் எடுத்துக் கூறினார்கள். இவைகளெல்லாம் சர்க்கார் ஆலோசனையில் இருந்து வருகின்றன. இவைகளை சர்க்கார் கவனத்திற்குக் கொண்டுவந்ததற்காக நான் அவர்களுக்கு என் நன்றியை செலுத்திக்கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் கூட கொஞ்சம் விவாத வரம்புக்கு அப்பால் பேசிவிட்டேன். இருந்தாலும், உப மான்ய கோரிக்கைக்கு அப்பால் பல பிரச்னைகள் சபை முன்பு கொண்டுவரப்படும்பொழுது அவை பற்றி கொஞ்சம்கூட பதில் சொல்லாவிட்டால் சரியாக இருக்காது என்ற காரணத்தினாலே சுருக்கமாக இவைகளுக்கெல்லாம் பதில் அளித்தேன். ஆனால் இதற்கு மேல் இந்த விவாதத்திற்கு பதில் சொல்லக்கூடிய அவசியம் இருப்பதாக எனக்குத் தோன்றவில்லை. இத்துடன் என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

Sri V. R. NAGARAJAN : On a point of information, Sir. The Hon. Minister has not mentioned anything in his reply about the Vidur Project to which I referred. Even though funds have been provided for that project in the current year's Budget, it has not yet been taken up.

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : I am sorry I am not an Encyclopædia carrying all the information in my head. I do remember about that project. But I am sorry I am not in a position to give details about it. If the hon. Member is interested, he may come to my room and I shall try to find out the stage at which it stands and to give all the information he wants.

IV.—GOVERNMENT RESOLUTION.

INCREASE IN THE STRENGTH OF THE MADRAS LEGISLATIVE COUNCIL.

The Hon. Sri C. SUBRAMANIAM : Sir, I move—

"This House recommends to the Government of India that the strength of the Madras Legislative Council be raised to 63 and that the numbers to be filled by persons elected by the electorate referred to in sub-clauses (*a*), (*b*), (*c*), (*d*) and (*e*) of clause (3) of Article 171 of the Constitution shall be 21, 6, 6, 21 and 9 respectively."

இப்பொழுது அரசியல் சட்டம் கவுன்சிலைப் பொறுத்தவரையில் திருத்தப் பட்டிருக்கிறது என்பதை அங்கத்தினர்கள் உணர்வார்கள். 171–ஆவது **article**-ன்படி ஒரு ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய மேல் சபையின் அங்கத்தினர் களின் எண்ணிக்கை கீழ் சபையில் இருக்கக்கூடிய அங்கத்தினர்களின் எண்ணிக்கைக்கு நான்கில் ஒரு பங்குக்கு மேலாக இருக்கக்கூடாது என்பது தான் முன்பு இருந்த விதி. இப்பொழுது அதை மூன்றில் ஒரு பங்குக்கு மேல் இருக்கக்கூடாது என்று திருத்தி இருக்கிறார்கள். 50 அல்லது 48 என்று நிர்ணயம் செய்தபொழுது நான்கில் ஒரு பங்குக்கு மேல் இருக்கக்கூடாது என்பதை மனதில் வைத்துக்கொண்டு அந்த எண்ணிக்கையை நிர்ணயம் செய்தோம். இப்பொழுது மூன்றில் ஒரு பங்கு எண்ணிக்கை இருக்கலாம் என்று சொல்லும்பொழுது, தற்சமயம் ஆலோசனை செய்து பார்க்க வேண்டிய விஷயம் என்னவென்றால், இந்த எண்ணிக்கையை அதிகரிப்பது அவசியமா என்பது பற்றி தான். மூன்றில் ஒரு பங்குக்கு மேல் இருக்கக் கூடாது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே தவிர, அதற்குக் குறைந்து இருக்கக்கூடாது என்று சொல்லவில்லை. நாற்பதுக்குக் கீழே இருக்கக் கூடாது என்ற விதி இருக்கிறது. ஆனால் நமக்கு இப்பொழுது மேல் சபையில் 50 அங்கத்தினர்கள் இருக்கிறார்கள். அந்த எண்ணிக்கையை 50–லிருந்து 63–க்கு உயர்த்துவது அவசியமா, இல்லையா என்பதுபற்றி அங்கத்தினர்கள் தங்களுடைய யோசனையை சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு விஷயமும் இதிலே கொண்டுவரப்படலாம். கவுன்சில் அவசியமா, இல்லையா என்பது பற்றி பல பேர்களுக்கிடையே அபிப்பிராய பேதமிருக்கிறது. அது வேறு விஷயம். வேண்டாமென்றால், வேண்டா மென்று தீர்மானம் செய்துவிடலாம். ஆனால் கவுன்சில் இருக்கும்பொழுது அதில் போதிய அளவு அங்கத்தினர்கள் இருந்தால்தான், அங்கே நடக்கக் கூடிய விவாதங்கள் நல்ல முறையிலே பிரதிநிதித்துவம் வாய்ந்ததாக இருக்கமுடியும். கவுன்சில் வேண்டாமென்றால் ஒரு தீர்மானத்தைப் போட்டு எல்லா அங்கத்தினர்களையும் எடுத்துவிடலாம். கவுன்சில் வேண்டுமென்று இருக்கும்பொழுது அதில் போதிய எண்ணிகை அங்கத்தினர்கள் இருந் தால்தான், அதன் மூலம் கிடைக்கக்கூடிய எல்லா நன்மைகளையும் பலன்களையும் பெறமுடியும். இதை நாம் மனதில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். கவுன்சில் இருப்பதால் என்ன பிரயோசனம், அதனால் வீண் செலவுதான் என்று ஒரு சிலர் நினைக்கலாம்.

11–11 a.m. இன்றல்ல இந்த அபிப்பிராய பேதம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்த இரு சபைகளும் ஏற்பட்டகாலத்திலிருந்தே இந்த அபிப்பிராயபேதம் நிலவி வருகிறது. ஒரு அரசியல் சட்ட நிபுணர் இந்த இரண்டாவது, சபையைப் பற்றி வெகு அழகாகச் சொல்லியிருக்கிறார். இந்த மேல் சபை கீழ் சபையுடன் ஒத்துப் போவதாய் இருக்குமானால் மேல் சபையின் அவசியம் இல்லாமல் போகிறது. கீழ் சபையுடன் ஒத்துக்கொள்ளாவிட்டால் சங்கடமான ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார். வேறு சில நிபுணர் களின் அபிப்பிராயம் இந்த மேல் சபையினால் பல நன்மைகள் உள்ளன என்பது. நமது ராஜ்யத்திலோ அல்லது நமது தேசத்திலோ மட்டுமல்ல இந்த இரண்டு சபைகள் உள்ளது. வேறு பல தேசங்களிலும், பல அரசியல் சட்ட அமைப்பின் கீழ் இந்த இரண்டு சபைகள் அமைக்கப்பட்டிருக் கின்றன. அதிலும் முக்கியமாக வயது வந்தோர் எல்லோருக்கும் வோட்டு உரிமை கொடுத்ததிற்குப் பிற்பாடு அதில் போட்டிபோடக்கூடியவர்கள், அர்த்தநாரி போன்றவர்களும் என்னைப் போன்றவர்களும் ஒரு கை பார்த்து விடுவோமென்று தேர்தலில் நின்று ஜயிக்கவோ தோற்கவோ ஏற்படுகிறது. அதனால் பரவாயில்லையென்று, நம்மைப் போன்றவர்கள் தயாராயிருக்கிறார்கள். ஆனால் ஒரு சிலர், பெரிய தொகுதிகளில்போய் தேர்தலுக்கு நின்று வருவதற்குள்ள மனப்பான்மை இல்லாதவர்களாக இருக்கிறார்கள். சட்டங்கள் இயற்றுவதிலும், நிர்வாகம் நடப்பதிலும் அவர்களின் யோசனை அவசியமில்லையென்று சொல்லிவிடமுடியாது. இன்று, மேல்சபையை எடுத்துக்கொள்வோமேயானால் இங்குமட்டுமல்ல ; மத்திய அரசாங்கத்தில் இருக்கக்கூடிய மேல் சபையை எடுத்துக்

24th December 1956] [Sri C. Subramaniam]

கொண்டால், ரொம்பவும் அநுபவம் முதிர்ந்தவர்கள், அரசியலில் வெகு நாட்களாக உழைத்து அரசியல் வாழ்க்கையையே தங்கள் வாழ்க்கையாகக் கொண்டவர்கள், நிர்வாகத்துறையில் அனுபவம் பெற்றவர்கள் இவர்களெல்லோரும் அங்கு ஓரளவிற்கு வருவதற்கு இடமளிக்கிறது என்பதில் சந்தேகமே கிடையாது. ஆகையால், இங்கு நடக்கக்கூடிய விஷயங்களையெல்லாம் மறுபடியும் அவர்களிடம் சென்று புனர் விவாதம் செய்து அதிலுள்ள குற்றங்குறைகளை எடுத்துக்கூறக்கூடிய ஒரு சந்தர்ப்பம் கிடைக்கிறது. பல சட்டங்களை நாம் அவசரம் அவசரமாக செய்ய முற்படுகிறோம். இது அவசர காலமாகும். பிரச்னைகளும் அவசரமாக எழுகின்றன. ஆதலால், அவசர அவசரமாக சட்டங்களைப் பிரேரேபித்து அவைகளை உடனடியாக சட்டமாக்க வேண்டுமென்று நினைக்கிறோம். அப்படி நாம் சட்டங்கள் நிறைவேற்றமுற்படும்போது இன்னொரு சபை, அனுபவம் வாய்ந்தவர்கள் இருக்கக்கூடிய சபை மூலம் பரிசீலனை செய்து இதில் மாற்றம் ஏதாவது அவசியமா ? அப்படியிருந்தால் அவைகள் எப்படி இருக்கவேண்டுமென்று நமக்கு ஆலோசனை சொல்லும்போது அது நமது அதிகாரங்களைக் குறைப்பதாகாது. அதனால் நமது அதிகாரங்கள் குறைக்கப்படுவதில்லை. அவர்களின் யோசனைகள் நல்லவைகளாக இருந்தால் அதைப் பற்றி ஆலோசித்து நல்ல யோசனைகளை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள நமக்கு அதிகாரமிருக்கிறது. எல்லாவற்றையும் நாம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டியதில்லை. ஏற்றுக்கொள்ளவும், நிராகரிப்பதற்குமுள்ள அதிகாரம் நம்மிடமேயிருக்கிறது. ஆகையால் இந்த **Council** இருக்கின்ற காரணத்தால் நமக்கு பிரதிகூலமோ, கஷ்டநஷ்டமோ ஒன்றுமில்லை. நன்மைகளே அதிகமாக இருக்கிறது என்ற காரணத்தினாலே பலஇடங்களிலும் இரு சபைகள் இருக்கின்றன. அந்தச் சபை நல்ல முறையில் இயங்கவேண்டுமென்ற எண்ணத்தினால்தான் இந்த எண்ணிக்கையை உயர்த்தவேண்டுமென்ற பிரச்னை இந்தச் சபையின் முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதைப் பற்றி அங்கத்தினர்கள் விருப்போ வெறுப்போ இல்லாமல் ஆலோசனை சொல்லவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னைப் பொறுத்தளவில், அறுபத்துமூன்றுபேர் இருப்பது சரி என்பதே என் அபிப்பிராயம். அதைத்தான் இந்த சபையின் முன் சமர்ப்பித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : Resolution moved—

" This House recommends to the Government of India that the strength of the Madras Legislative Council be raised to 63 and that the numbers to be filled by persons elected by the electorates referred to in sub-clauses (*a*), (*b*), (*c*) (*d*) and (*e*) of clause (3) of Article 171 of the Constitution shall 2 be 1, 6, 6, 21 and 9 respectively."

SRI V. **BALAKRISHNAN** : உபதலைவர் அவர்களே ; நிதி மந்திரி அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தைப் பிரேரேபிக்கிறபோது' ஒப்புக்கொள்ளக் கூடிய சில வாதங்களை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் சரித்திரத்திலே ஜனநாயக முறையிலே இரண்டாவது சபை ஏற்பட்டிருக்கிற சூழ்நிலையென்ன ? இரண்டாவது சபை ஏற்படவேண்டியதின் அவசியம் என்ன என்று இத்தருணத்தில் ஆலோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். இரண்டாவது சபை ஜனநாயக முறையிலுள்ள எந்தெந்த நாடுகளில் இருக்கின்றன என்றால் **"Unitary Form of Government"** இருக்கிற நாடுகளில்தான் இருந்து வருகிறது. நம் நாட்டில் இருப்பது **Unitary Form of Government** அல்ல. நம் தேசத்தில் இருக்கும் **Form of Government Federal System** ஆகும் பதினெட்டு, பத்தொன்பது ராஜ்யங்களாக பிரிக்கப்பட்டு வயது வந்தோர் வாக்கெடுப்பின் அடிப்படையில் தேர்தலும் நடந்து வருகிறது. இந்த ராஜ்ய சட்ட சபைகளுக்கு மேல் லோக் சபை இருக்கிறது. அங்கு இன்னொரு ராஜ்ய சபையென்று ஒன்றும் இருக்கிறது. அங்கு, உயரத்தில் இன்னொரு சபையிருப்பதில் ஆட்சேபணையில்லை. நான் சொல்வதென்னவென்றால் நம் ராஜ்யத்தில் 11-17 a.m.

[Sri V. Balakrishnan] [24th December 1956

அதுவும் இந்த குறுகிய ராஜ்யத்தில் இந்த மேல் சபையிருப்பதினுல் மக்களுக்கு ஏதாவது நன்மையுண்டா ? இந்த சபைக்கு ஏதாவது நன்மையுண்டா என்று சீர்தூக்கி பார்க்கவேண்டும். நான், இந்த மேல் சபையினுல் மக்களுக்கு ஒரு நன்மையும் இல்லை யென்றே சொல்வேன். அது ஒரு வெள்ளை யானையாய் இருந்து கொண்டு இந்த ராஜ்யத்திலுள்ள ஏழைகளின் வரிப்பணத்திலிருந்து ஒன்றரை, இரண்டு லட்சம் ரூபாய் உபரியாய் செலவு செய்து கொண்டிருக்கிறதே தவிர இங்கு இயற்றப்படும் சட்டங்களில் ஒரு பெரிய குற்றங்குறை கண்டு பிடித்து அதை நிவர்த்தி செய்து மக்களுக்கு ஏற்படக் கூடிய ஆபத்தை தடுத்ததாகத் இல்லவே யில்லை.

அடுத்தபடி அந்த சபை இருப்பதால் ஜனநாயகம் இங்கு சரியாக நடப்பதற்கு வழியுண்டு என்று சொல்வதை நான் ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. தேர்தலில் மக்களிடம் போய் வோட்டுக் கேட்டு தோற்கடிக் கப்பட்டவர்கள்தான் அந்த சபைக்கு அனுப்பப்படுகிருர்கள். எடுத்த தெற்கெல்லாம் பணமில்லை பணமில்லை யென்று இந்த அரசாங்கம் சொல்கிறது. அப்படியிருக்கும்போது, இந்த சபை நமக்கு அவசிய மில்லை, அவசியமில்லாத இதை வைத்துக்கொண்டு ஏன் அதன் மேல் இவ்வளவு பணம் செலவு செய்யப்படவேண்டும். நாம் இங்கு இயற்றும் சட்டங்களுக்கு எல்லாம் கவர்னரின் அனுமதி வேண்டும். ஜனாதிபதியின் அங்கீகாரமும் வேண்டும். நாம் பாஸாக்கும் சட்டங்கள் உடனடியாக அமலிற்கு வரப் போவதில்லை. ஆகவே இவர்களுக்கு மத்தியில் இடையில் இன்னொருவர் எதற்கு. ஆகவே இந்த மேல் சபைக்குவேண்டி இரண்டு மூன்று லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்ய வேண்டியதில்லை என்று நான் எடுத்துச்சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். அதோடு மேல் சபையில் காரியங்கள் எப்படி நடக்கிறது. இரண்டரை, மூன்று மணிக்கு கூடி ஐந்து மணிக்கு புறப்பட்டுவிடுகிருர்கள் அந்த மூத்தவர்களுக்கள் அதற்கு அவர்களுக்கு மாதம் நூற்றைம்பது ரூபாய் சம்பளம் தினம் பன்னிரெண்டரை ரூபாய் படி வேறு ஆக, இரண்டு மூன்று மணி நேரம் அங்கிருந்து விட்டு வெற்றிலை பெட்டியை எடுத்துக்கொண்டு கிளம்பி விடுகிருர்கள். ஆனல் நம் நிலையென்ன. தேர்தல் என்ருல் ஒவ்வொரு வீடாகச் சென்று கைகட்டி நின்று அவர்களின் நல்லெண்ணத்தை சம்பாதித்து வோட்டு பெற்று இங்கு வரவேண்டியிருக்கிறது. சட்டசபை கழிந்து போனுலும் பொது மக்களுக்காக மந்திரிகளைப் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது, அதிகாரிகளைப் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஒரு சிரமும் இல்லாமல் எந்த விதக் கஷ்டமும் இல்லாமல் பொது ஜனப்பிரதிநிதி என்று சொல்லிக் கொள்வதோடு சம்பத்தையும் அடைகிருர்கள் மேல் சபை அங்கத்தினர்கள். இம் மேல்சபை மூலம் மக்களின் பணம் அனுவசியமாகச் செலவு செய்யப்படுகிறது என்பதே என் கருத்து. ஆகவே, 50 பேர் அடங்கிய சபையே வேண்டாமென்று சொல்லும்போது அதை 63-ஆக உயர்த்துவ தற்கென்ன அவசியம். மத்திய சர்க்கார் சட்டத்தை திருத்திவிட்டது. அதன் பிரகாரம் இங்கும் உயர்த்த வேண்டுமென்று சொல்கிருர்கள். மத்திய அரசாங்கம் நமக்கு இதற்கு பணம் தருகிருர்களா ? மற்ற ராஜ்யங்களிலெல்லாம் இன்று ஏழு ராஜ்யத் தொகுதிகளைக்கொண்டது ஒரு பார்லிமென்ட் தொகுதியாகும். ஆனல் நமது ராஜ்யத்தில் மட்டும் 5 ராஜ்யத் தொகுதிகள்கொண்டது. ஒரு பார்லிமென்ட் தொகுதியாகிறது. ஆகவே, நம்நாட்டில் கீழ்சபை எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்தியாக வேண்டும். கீழ் சபையின் எண்ணிக்கை அதிகப்படுத்தாமல் மேல் சபையின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்தவேண்டிய அவசியம் என்ன ? அதன் மர்மம் என்னவென்பதை மந்திரியவர்கள் விளக்கவேண்டு மென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். கீழ்த்தர சிப்பந்திகளுக்கு இன்னும் கூடுதலாக சம்பளம் கொடுக்கவேண்டியது அவசியம்தான் என்று மந்திரிகள் உட்பட எல்லோரும் ஒத்துகொள்கிருர்கள். ஆனல் அதை செய்து கொடுப்பதற்கு பணம் இல்லை என்று அரசாங்கத்தார் சொல்லுகி இருர்கள். இப்போது ஐம்பது பேர்கள் என்றிருப்பதை கூடுதலாக அதாவது அறுபத்திமூன்று ஆக கூட்டவேண்டும் என்று சொல்லுகிருர்கள். இப்போது கூடுதலாக சேர்க்கப்படும் பதிமூன்று பேர்களுக்கும் மாதம் ஒன்றுக்கு ஆயிரத்

24th December 1956] [Sri V. Balakrishnan]

தைநூறு ரூபாய் செலவு செய்து வருடம் ஒன்றிற்கு கிட்டத்தட்ட இருபத்தையாயிரம் ரூபாய் சம்பளமாக செலவு செய்யப்பட்ட வேண்டியிருக்கிறது. அதேசமயத்தில் சர்வ சதாரணமான கீழ்த்தர சிப்பந்திகளுக்கு பன்னிரண்டு அணா என்றிருப்பதை கூடுதலாக ஒரு ரூபாய் அல்லது ஒன்றரை ரூபாய் என்று உயர்த்தவேண்டும் என்று சொன்னால் எங்களிடம் பண நெருக்கடியாக இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஆனால் மேல்சபையில் மெம்பர்களின் எண்ணிக்கையை உயர்த்துவதற்கு மாத்திரம் எங்கிருந்து பணம் வருகிறது என்று கேட்கிறேன். இப்போது சர்க்கார் கட்சியிலுள்ளவர்கள் எல்லாம் சம்மதித்தால் மேல் சபையையே எடுத்துவிடலாம். அப்படியிருக்கும்போது அதன் எண்ணிக்கையை உயர்த்துவது எதற்காக ? அதற்குள்ள அவசியம் என்ன ? ரொம்ப அவசியமாக **inevitable evil and necessity** என்ன வந்து விட்டது? அவசியம் உண்டானால் ஐம்பது பேர்களை வைத்துக்கொள்ளட்டும். ஆகவே பதிமூன்று பேர்கள் கூடுதலாக்க வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

***SRI K. ARANGANATHAN** : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மேல்சபையில் கூடுதல் எண்ணிக்கையான அங்கத்தினர் வேண்டும் என்று கொண்டுவந்திருப்பதானது அவசியமானதா என்று நாம் பார்க்கவேண்டியிருக்கிறது. அதே சமயத்தில் நம்முடைய சபையில் நிறைவேறிய பின் மசோதாக்கள் மேல்சபைக்கு போய் அங்கு அனுபவம் வாய்ந்த அங்கத்தினர்களால் ஆராயப்பட்டு தீர்மானிக்கப்படுகிறது. ஆனால் மேல் சபையில் கொண்டு வரும் மசோதாவை இந்த சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்களுக்கு விவாதிக்க இடமில்லாமல் போகிறது. ஆதலால் அங்குள்ள மசோதாக்கள் எல்லாம் இங்கு விவாதிப்பதற்கு சந்தர்ப்பம் கொடுத்து இங்கும் விவாதிப்பதற்கு வகை செய்ய வேண்டும். நாம் நிறைவேற்றக்கூடிய காரியங்களை மேலும் கூடுதலாக ஆராய்வதற்கு மேல்சபையில் அறிவு ஆற்றலும் திறமையும் உள்ளவர்கள் கூடுதலாக வேண்டியிருப்பதால் நான் இதை ஆதரிக்கிறேன்.

SRI N. RATHINA GOUNDER : மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, கனம் நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மசோதாவை நான் ஓரளவு வரவேற்கிறேன். காரணம் என்னவென்றால் மேல் சபையில் பல் வேறு துறையில் அனுபவமுள்ள நிபுணர்களும், அறிவாற்றல் மிகுந்த பலரும் இருந்து விவாதித்து பல சட்டங்களை நிறைவேற்றி வருகிறார்கள். ஆதலால் அறிவாற்றல் உள்ள இன்னும் பல அங்கத்தினர்கள் அங்கு அவசியம் தான். ஆனால் ஒன்று மாத்திரம் சொல்லிக்கொள்கிறேன். மேல் சபை அங்கத்தினர்களுக்கு காங்கிரஸ் கட்சியிலிருந்து ஆட்களை நிறுத்தக்கூடாது, என்பது தான் என்னுடைய கோரிக்கை. காங்கிரஸ் மெஜாரிட்டியாக இருந்து ஆட்சி செய்யும் இடத்தில் காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களே கூடுதலாக மேல்சபையில் இருந்தால் நியாயம் கிடைக்க முடியாது. மேல் சபையிலுள்ள அங்கத்தினர்களை அவர்களுக்குள்ள தகுதி, திறமை இவைகளைப் பார்த்து தேர்ந்தெடுக்கவேண்டும். இன்னொன்று, எம்.எல்.எ. பதவிக்கு நின்று தோற்று போனவர்களையும் மேல்சபைக்கு தேர்ந்தெடுக்கக்கூடாது. பெரிய மனுஷன் என்ற காரணத்திற்காக தோற்ற ஆட்களை புழக்கடை வழியாக அங்கே இடம் கொடுக்கக்கூடாது என்பது தான் என் கோரிக்கை. காங்கிரஸ் அங்கத்தினர்களை மேல் சபைக்கு தேர்ந்தெடுத்தால் அவர்களுடைய கருத்துகள் எல்லாம் ஒத்துதான் போகும். மேனாட்டு மகான் ஒருவர் கூறினது மாதிரி, எதிர்க்கட்சி பலமாக இருந்தால் தான் ஆட்சி நேர்மையாகவும் நீதியாகவும் நடக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். எதிர்கட்சி தேவை என்று மந்திரி அவர்களே சொன்னார்கள். அப்படியானாலும் இங்கே நிறைவேற்றின காரியங்கள் அங்கு நிறைவேற்றப்படாமல் போனாலும் இங்கே வந்து நிறைவேறத்தான் செய்யும். ஆதலால் எதிர்க்கட்சி கூடுதலாக இருக்கும் என்பதற்காக தயங்கவேண்டியதில்லை. ஆகவே மேல்சபையில் இப்போது இருக்கும் ஐம்பதை அறுபதாக ஆக்கவேண்டுமா என்பது தான் கேள்வி. இப்போது ஏற்கெனவே சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடிய சம்பளங்கள் அதிகம்,

[Sri N. Rathina Gounder] [24th December 1956

இவ்வளவு அவசியமில்லை என்று நாட்டில் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதற்கிடையில் கூடுதலாக பதிமூன்று பேர்கள் தேவையில்லை, இப்போது இருக்கும் ஐம்பது பேர்களே போதும் என்பதே என் கருத்து. இந்த ஐம்பது பேர்களை சரியான முறையில் தேர்ந்தெடுத்து மேல்சபையை அமைக்கவேண்டும்.

It must be an election, but it should not be selection என்ற முறையில் அமையவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

11-30 a.m. *Sri G. GOVINDAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்த தீர்மானத்தின் மீது பேசும்போது இதற்கு முன் பேசிய அங்கத்தினர் காங்கிரஸ்காரர்கள் அங்கு அதிகமாக இருக்கக்கூடாது. அப்படி இருப்பது அவசியம் இல்லை என்று சொன்னார். காங்கிரஸ்காரர்கள் அவருக்கு விரோதிகள் என்று எண்ணிக் கொண்டு அப்படி சொன்னாரா என்பதைப்பற்றி அவர் குறிப்பிடவில்லை. காங்கிரஸ்காரர்களுக்கு அதிகப்படியான வோட்டுக்கள் வந்து விடுகின்றன, அதனால் அங்கு நியாயம் கிடைப்பதாக இல்லை என்றெல்லாம் சொன்னார். அவர் அப்படிச்சொல்லும்போது அவர்களை விரோதிகள் என்று கருதி அப்படிச் சொன்னாரா என்பது தெரியவில்லை. நாளைக்கு தி.மு.க. வரப்போ கிறது. அவர் அந்தக்கட்சியைச் சேர்ந்தவர் என்ற காரணத்தினால் எலக் ஷனில் அப்படிச் சொன்னாரா என்பதும் தெரியவில்லை. அவர் அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருப்பதால் எந்த விஷயத்திலும் அவர் காங் கிரஸ்காரர்களை குற்றம் சொல்வதில் தான் இருக்கிறார். அப்படி காங்கிரஸ் காரர்கள் விரோதிகள் என்று கருதினால் அவர் அந்த அரசாங்கம் நடக் கும்போது அங்கத்தினராக இருக்கக்கூடாது. அவருடைய கட்சி வந்த பிறகு அவர் அங்கத்தினராக வந்து உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கலாம். அதையும் நாம் பார்க்கத்தான் போகிறோம். அந்தக் கட்சி தேர்தலில் வரப்போகிறதா இல்லையா என்பது வரப்போகும் தேர்தலில் தெரிந்து விடும். அப்பொழுது யார் மெஜாரிட்டியாக வரப்போகிறார்கள் என்பதும் நன்றாகத் தெரியும். அப்படி அவர் காங்கிரஸ்காரர்கள் வேண்டாம் என்று சொன்னால் அவர்கள் சம்பளம் இல்லாமலும் படி இல்லாமலும் வந்து இங்கு பேசலாம். அதற்கு அவருக்கு தைரியம் இன்னும் வரவில்லை. ஆனால் என்னை போலுள்ள ஊழியர்கள் அப்படி வருவதற்கும் நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம். நாங்கள் குறைவான சம்பளம் கொடுத்தாலும் படி இல்லா மல் வரவேண்டும் என்று சொன்னாலும் நாங்கள் வருவதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம். ஆனால் அவர்கள் அப்படி இல்லை. இத்துடன் அவர் பேசி யதைப்பற்றி சொல்லிவிட்டு இப்பொழுது சபையின் முன்பாக இருக்கும் தீர்மானத்தைப்பற்றி பேச விரும்புகிறேன்.

இப்பொழுது மேல் சபைக்கு 50 பேர்கள் போதாது சட்ட பூர்வமாக அறுபத்திமூன்று பேர்கள் இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொல்லும்போது அங்கு அறிவாளிகள் இருக்கிறார்கள் அவர்களுடைய அறிவை நாம் பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும், அதற்காக அங்கு ஐம்பது என்று இருப்பதை அறுபத்திமூன்று என்று உயர்த்தவேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது என்று சொன்னார். இங்குள்ள அங்கத்தினர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட அறிவு இல்லையா. இங்கு நிறைவேற்றப்பட்ட தீர்மானங்களை அங்குள்ளவர்கள் அப்படியே தான் நிறைவேற்றுகிறார்கள். அதனால் அங்கு அதிகப்படியான அங்கத்தினர்கள் இருக்கவேண்டிய அவசியமே இல்லை. மேல் சபையில் அதிகப்படியாக அறுபத்திமூன்று பேராகக் கூட்டினால் அதனால் அதிகப்படியான செலவு தான் ஏற்படும். அதனால் அப்படி உயர்த்தவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம். எல்லோருக்கும் வோட்டுரிமை ஒன்றுதான். மேல் சபையில் மட்டும் என் பல விதமான வோட்டுரிமை கள் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது தெரியவில்லை. ஜில்லா போர்டு சம் பந்தமாக அங்கத்தினர்கள், பி.ஏ. பட்டம் பெற்றவர்களுக்கு என்று அங்கத் தினர்கள், மற்றும் நியமனங்கள். இப்படியெல்லாம் அங்கு பல விதமான

24th December 1956] [Sri G. Govindan]

வோட்டுரிமைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இங்கு வருவதாக இருந்தால் ஒரே முறையில் தான் வரமுடியும். அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் மேல் சபை இருக்கவேண்டிய அவசியம் இல்லை. இப்படிப்பட்ட வோட்டுரிமை அங்கு கொடுக்கப்பட்டிருப்பதால் பணக்காரர்களும் வேறு விதமான வர்களும் அங்கு வருவதற்கு வழி ஏற்படுகிறது. பணக்காரர்கள் பணத் தைச் செலவு செய்து விட்டு அங்கு வரக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறார் கள். ஆனால் இங்கு என்னைப்போல் இருக்கின்ற ஊழியர்கள் தான் வரமுடியும். அங்கு ஏழைகள் வரமுடியாது, வோட்டர்களுக்கு ஐம்பது அல்லது நூறு என்று பணம் கொடுத்து வோட்டுகளை வாங்கி அங்கு வரு வதற்கு வசதி இருக்கிறது. அதனால் மேல் சபை இருக்கவேண்டிய அவசியமே இல்லை. அங்கு இப்பொழுது இருக்கும் ஐம்பது என்பதை அறுபத்திமூன்று ஆக உயர்த்தவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று தோன் றுகிறது. மேல் சபை இருப்பதால் எப்படி அறிவு வளர்ச்சி ஏற்படும் என்பது தெரியவில்லை.

அங்கு அறிவாளிகள் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. இங்குள்ள வர்கள் எல்லோரும் அறிவாளிகள் தான். நாம் இங்கு நிறைவேற்றும் தீர்மானங்கள் தான் அங்கு செல்கின்றன. அவைகள் அப்படியே தான் பாஸ் செய்யப்பட்டு வருகின்றன. அதனால் மேல் சபை இருக்கவேண்டிய அவசியமே இல்லை. சென்னைக்கு அப்படி இருக்க வேண்டியது அவசியம் இல்லை. ஆனால் வட இந்தியாவில் டில்லியில் இருக்கிறது. அங்கு இருக்க வேண்டியதுதான். அங்கு நூறு பேர்களில் தொண்ணூறுபேர்கள் தான் படிக்காதவர்களாக இருப்பார்கள். அவர்கள் அப்படியே உட்கார்ந்து கொண்டிருக்க வேண்டியதுதான். ஆனால் தமிழ் நாடு அப்படி இல்லை எல்லோரும் அறிவாளிகள் தான். இங்குதான் அறிவு ஜாஸ்தியாக இருக் கிறது. இங்கு அறிவாளிகள் ஜாஸ்தியாக இருப்பதால் இங்கு மேல் சபை இருக்கவேண்டிய அவசியமே இல்லை என்பதை சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

Sri S. RAMALINGAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் நிதி மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்தத் தீர்மானத்தை நான் ஆட்சேபிக்கிறேன். ஏனென்றால் சர்க்கார் கட்சி யைச் சேர்ந்த கனம் கோவிந்தன் அவர்களே இதைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறார். மேல்சபை இன்றைக்கு அவசியம் இல்லை. அது மட்டும் அல்ல. ஏற்கெனவே இந்தச் சபையில் நாம் ராஜ்ய புனரமைப்பு சம்பந்தமான சட்டத்தைப்பற்றி விவாதிக்கும்போது மேல்சபை தேவை இல்லை என்பதை இங்கு இருக்கக்கூடிய பல அங்கத்தினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஆனால் சர்க்கார் மேல்சபை அவசியம் இருக்கவேண்டும் என்று பிடிவாதமாகச் சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்லும்போது நாற் பத்தெட்டு அங்கத்தினர்கள் இருந்தால்போதும் என்று அந்தச் சட்டத்தில் நிர்ணயம் செய்தார்கள். அந்தச் சட்டம் இங்கே விவாதிக்கப்பட்டு மேல் சபையிலும் விவாதிக்கப்பட்டு நிறைவேற்றி அதன் பிறகு லோக் சபைக்குச் சென்று அங்கும் நிறைவேற்றப்பட்டு அதன் பிறகு ராஜ்ய சபைக்குச் சென்று அங்கேயும் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அதன் பிறகு மேல் சபை அங்கத்தினர்கள் இரண்டு பேர்கள் அதை எதிர்த்து ஹைகோர்ட்டில் தாவா தொடர்ந்து அங்கும் நாற்பத்தெட்டு பேர்கள் இருந்தால் போதும் என்று தீர்ப்பளித்தார்கள். அதன் பிறகு நாற்பத்தெட்டு என்பது ஐம்பதாக உயர்த்தப்பட்டது. நான்கு சபைகள் விவாதித்து சட்டமாகிய பிறகு அதை மாற்றுவது என்பது சரியல்ல. அதன் பிறகு இப்பொழுது அறுபத்தி மூன்று ஆக உயர்த்தவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஏற்கெனவே ஐம்பது பேர்கள் என்று இருந்து நாற்பத்தெட்டு ஆக குறைந்தவுடன் யாரை நீக்குவது என்ற பிரச்னை ஏற்பட்டு அதன் பிறகுதான் அதை ஐம்பது ஆக உயர்த்தினார்கள். கவர்னர் அவர்களே இதை நிர்ணயம் செய்திருக்கலாம். இரண்டு பேரை குறைவுபடுத்தி சட்டம் இயற்றி இருக்கி றார்கள். இப்பொழுது ஐம்பது பேர்கள் என்று உயர்த்தியதை அறுபத்தி மூன்று ஆக உயர்த்தவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதற்கு வேண்டிய சட்ட சம்பந்தமான திருத்தம் வந்திருக்கிறது. இந்த அறுபத்தி

[Sri S. Ramalingam] [24th December 1956

மூன்று என்ற நம்பரை எப்படி எடுத்தார்கள் என்பது தெரியவில்லை. தமிழ் நாட்டில் நாயன்மார்கள் அறுபத்திமூன்று பேர்கள் உண்டு. அதைப் போலவே இவர்களும் அறுபத்திமூன்று பேர்கள் என்று உயர்த்தி அவர்களைப்போல் அலங்காரமாக உட்கார வைத்திருக்கவேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன்தான் அப்படி உயர்த்துகிறார்களா என்பது தெரியவில்லை. அல்லது இப்போது "கோரம்" இல்லாமல் இருந்து இந்த பதிமூன்று பேர்களாவது வந்து உட்கார்ந்துகொண்டு "கோரம்" இருக்கும்படியாகச் செய்யலாம் என்பதற்காக இப்படி அறுபத்தி மூன்று ஆக உயர்த்து கிறார்களோ என்னமோ தெரியவில்லை.

கீழ் சபை அங்கத்தினர்கள் குறைவாக இருக்கிறது, மற்ற ராஜ்யங்களில் அதிகமாக இருக்கிறது. இங்கும் அப்படி அதிகமாக இருக்கவேண்டும் என்று நாங்கள் விவாதித்தபோது அதாவது கேரளத்தில் இதைவிட அதிகம், ஆந்திராவில் இதை விட அதிகம், அங்கெல்லாம் பார்லிமெண்ட் ஏழு அங்கத்தினர்களுக்கு ஒருவர் என்ற விகிதாச்சாரப்படி இங்கும் அங்கத்தினர்கள் இருக்க வேண்டும் என்று விவாதித்தபோது இருநூற்றைந்திலிருந்து இருநூற்றெம்பத்தேழுக்கு உயர்த்த வேண்டும் என்று விவாதித்தபோது அப்படி அதிகமாக இருக்க வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது இருக்கும் அங்கத்தினர்களுடைய தொகை போதும். அதிகமானால் அதிகப்படியான யோசனைகள் வரும். ஒவ்வொன்றையும் கேட்டுக்கொண்டிருக்க முடியாது என்று வாதித்தார். ஆனால் இப்பொழுது ஐம்பது என்றிருப்பதை அறுபத்திமூன்று என்று உயர்த்த வேண்டும் என்று சொல்லும்போது அதிகமானல் அவர்களுடைய யோசனைகளையும் நாம் கேட்பதற்கு சௌகர்யமாக இருக்கும் என்று சொல்லுகிறார். இது எந்த அளவில் சரி என்பது தெரியவில்லை. சென்ற ஐந்து வருஷ காலமாக இந்த சபையிலிருந்து எத்தனை மசோதாக்கள், தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றி அனுப்பினாலும் அவைகள், ஒன்றைத் தவிர அப்படியே அங்கும் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளைத் திருப்பி அனுப்பி வைக்க எந்த விதமான முயற்சியும் எடுத்துக்கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. இவைகளைக் கவனித்தால் மேல் சபை இருக்கவேண்டிய அவசியமே இல்லை என்று தான் தோன்றுகிறது. நாற்பத்தெட்டு என்பது ஐம்பது ஆயிற்று, இப்பொழுது அதையும் அறுபத்துமூன்றாக உயர்த்த வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். அதுவும் அவசியமில்லை.

சமீபத்தில் நாம் தேர்தலை நடத்தப்போகிறோம். அப்பொழுது காங்கிரஸ் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது எதிர்க் கட்சியாக இருந்தாலும் சரி, வோட்டு கேட்கப் போகும்போது என்னென்ன காரியங்களைச் செய்தோம் என்னென்ன காரியங்களைச் செய்யப்போகிறோம் என்பதையெல்லாம் நாம் சொல்லவேண்டியதாக இருக்கும். இதைப்பற்றி அப்பொழுது ஜனங்கள் கேள்வி கேட்க ஆரம்பித்து விடுவார்கள். ஏற்கெனவே நாம் பார்த்தோம், எந்த விதமான சட்டசபை அங்கத்தினரும் தேர்தலில் நின்று ஜெயித்துவர முடியாமல் மேல் சபைக்கு வந்திருப்பதைப் பார்த்திருக்கிறோம். வோட்டு வாங்காமல் கனம் ராஜகோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் மேல் சபைக்கு கவர்னர் அவர்களுடைய நியமனம் மூலமாக வந்து முதல் அமைச்சராக இருந்து அதிகாரம் செலுத்தியது நாம் எல்லோரும் அறிந்ததே. அதன் பிறகு அவரை காங்கிரஸ் கட்சியே வேண்டாம் என்று சொல்லி அனுப்பியதும் நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவர் பிரதம மந்திரியாகக்கூட இருக்க வேண்டாம் என்று அனுப்பியதும் எல்லோருக்கும் தெரியும். அதைப் போலவே தேர்தலில் நின்று வெற்றி பெறுமல் புழக்கடை மூலமாக வந்து அதிகாரம் செலுத்துகிறவர்களையும் நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். ஜனங்கள் யார் தகுதியற்றவர்கள் என்று கருதுகிறார்களோ அவர்கள் எல்லோரும் மேல் சபைக்கு வருவதற்குத்தான் மேல் சபை சந்தர்ப்பம் அளிக்கிறது.

தற்சமயம் பணம் இல்லை, பல காரியங்களுக்கு பணம் இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். என்.ஜி.ஓ.-க்களுக்கு உதவி செய்யுங்கள் என்று கேட்டால் பண வசதி இல்லை என்று சொல்லுகிறார்கள். கிராம உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு வசதி செய்ய வேண்டுமென்றால் அதற்கும் பணம் இல்லை என்று

24th December 1956] [Sri S. Ramalingam]

சொல்லுகிறார்கள். அவர்களுக்கு இப்பொழுது மூன்று ரூபாய், இரண்டு ரூபாய், ஐந்து ரூபாய்தான் பஞ்சப்படி கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். இதைப் பார்த்தால் ரொம்பவும் கேவலமாக இருக்கிறது. இந்த அளவுக்கு பணம் இல்லை என்று சொல்லும்போது மேல்சபை அங்கத்தினர்களை அதிகமாக்கி அவர்களை உட்கார வைத்துக்கொண்டு அவர்களுக்கு என்று பணம் கொடுக்கவேண்டுமா என்று கேட்கிறேன். பல காரியங்களுக்குப் பணம் இல்லை என்று சொல்லும்போது இவர்களுக்கு மட்டும் பணம் கொடுப்பதற்கு இருக்குமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். இதற்குப் பணம் எங்கே இருக்கிறது? ஆகவே, அங்கு அங்கத்தினர்களுடைய எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்துவதற்கு அவசியம் இல்லை. இந்தத் தீர்மானத்தை சர்க்கார் கைவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதை வோட்டுக்கு விடாமல் வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டு வரப்போகும் தேர்தலுக்குப் பிறகு வருகிற அரசாங்கம் இது வேண்டுமா, வேண்டாமா; என்பதைக் கவனித்துச் செய்வதற்கு விட்டு விடவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதனால் இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றாமல் அப்படியே கைவிட்டுவிடும்படியாக கனம் நிதி மந்திரி அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ ராமலிங்கம் அவர்கள் வெகு திறமையாக தன்னுடைய வாதத்தை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அப்படிச் சொல்லும்பொழுது, தேர்தல் சமயத்தில் சொல்லக்கூடிய விஷயங்களையும் சொன்னார்கள். என்.ஜி.ஓ.-க்கள், கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் ஆகியோருக்கு அதிகச் சம்பளம் கொடுக்க முடியாத நிலையிலிருக்கும் பொழுது, ஏன் இப்பொழுது அதிகமாக முப்பதாயிரம் ரூபாய் செலவழிக்க வேண்டுமென்று கேட்டார். அவருடைய வாதத்தை யெல்லாம் கேட்ட பிறகும் கூட, அவர் சொல்லுவது போல், இந்தத் தீர்மானம் கைவிடக் கூடியது அல்ல என்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இதை நிறைவேற்றுவது அவசியமென்றுதான் தோன்றுகிறது. இந்தப் பிரச்னையை அடுத்த சபைக்கு விட்டு விடலாமென்றும் சொன்னார்கள். சாதாரணமாக அப்படித் தான் செய்யவேண்டும். ஆனால், ஒவ்வொரு ராஜ்யத்திலும் இருக்கக்கூடிய மேல் சபையின் எண்ணிக்கையை நிர்ணயிப்பதற்கு 1957 மார்ச்சில் மத்திய சர்க்கார் சட்டம் கொண்டுவர வேண்டுமென்று முடிவு செய்திருக்கிறார்கள். ஆகையால், அதற்குள்ளாக நமது யோசனையைச் சொல்லவேண்டியது அவசியமாகிறது. இதை ஒத்திப் போடுவதில் பிரயோஜனமில்லை. பிற்பாடு அதிகப்படுத்திக் கொள்ளலாம் என்ற யோசனை ஏற்றுக் கொள்ளக்கூடியது அல்ல. இப்பொழுதே யோசனை பண்ணி ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. இந்தப் பிரச்னையைப் பற்றியுள்ள வாதப் பிரதிவாதங்களை எல்லாம் இதற்கு முன்பே சொல்லியாகிவிட்டது. இன்னும் பதின்மூன்று அங்கத்தினர்களைப் போடுவதனால் எவ்வளவு செலவாகும் என்று கணக்கும் எடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒவ்வொரு நாளும் எல்லா அங்கத்தினர்களும் வருவதாயிருந்தால் ஒரு வருஷத்திற்கு சுமார் முப்பத்தையாயிரம் ரூபாய் செலவாகும்.

SRI V. BALAKRISHNAN : அவர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டிய சம்பளத்தையும் சேர்த்தா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஆமாம், சம்பளத்தையும் சேர்த்துத்தான் சொல்லுகிறேன். பாதிப் பேர் வந்தால் சுமார் இருபதாயிரம் ரூபாய் செலவாகும். ஆகவே, அதிகமாகச் செலவாகும் என்று சொல்லி இதை எதிர்ப்பது சரியல்ல. மேல்சபை வேண்டுமா, வேண்டாமா, என்பதைப்பற்றி, அவசியமிருந்தால் பின்னால் வருகிற சபை பரிசீலனை செய்து முடிவு செய்யலாம். அதை வேண்டாம் என்று சொல்லுவதற்கும் கூட, எண்ணிக்கையை அதிகரித்தால், பின்னால் 'ஏன் இவ்வளவு பேர் வரவேண்டும், ஏன் இவ்வளவு செலவு செய்யவேண்டும்' என்று சொல்லலாமாகையால், அந்த நோக்கிலிருந்து பார்த்தாலும்கூட, எண்ணிக்கையை உயர்த்துவதுதான் நல்லது என்று சொல்ல விரும்புகிறேன்.

[Sri C. Subramaniam] [24th December 1956

ஆகவே, இப்பொழுது எண்ணிக்கையை உயர்த்துவதினால் எந்த விதமான ஆட்சேபணையும் இருக்க முடியாது. நமக்குள் இருக்கும் அபிப்பிராய பேதங்களை எல்லாம் சொல்லி ஆகிவிட்டது. இந்தத் தீர்மானம் மேல்சபையைப் பற்றியது. நம்முடைய சபையாக இருந்தாலும் சரி அல்லது மேல்சபையாக இருந்தாலும் சரி, ஒரு முடிவுக்கு வந்த பிறகு, அந்த முடிவு ஏகோபித்ததாக இருந்தால் நல்லது. ஆகவே இந்தத் தீர்மானத்தை ஏகமனதாக நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று எல்லா அங்கத்தினர்களையும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI V. BALAKRISHNAN: மற்ற ராஜ்யங்களில் ஆறு அல்லது எழு அசெம்பிளித் தொகுதிகளுக்கு ஒரு பார்லிமெண்டரித் தொகுதி வீதம் இருக்கிறது. நமது ராஜ்யத்தில் மட்டும் ஐந்து அசெம்பிளித் தொகுதிகள் ஒரு பார்லிமெண்டரி தொகுதியாக என் வகுக்கப்பட்டிருக்கிறது ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: இதைப்பற்றி முன்பே விவாதித்து, ஐந்து வீதமிருந்தால் போதுமென்று முடிவு செய்தோம். இதுபற்றி நடந்த விவாதங்களைப்பற்றி பார்த்தால் தெரியும். பழைய ஏட்டைப் புரட்டிப் பார்க்கும்படிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY SPEAKER: The question is—

"This House recommends to the Government of India that the strength of the Madras Legislative Council be raised to 63 and that the numbers to be filled by persons elected by the electorate referred to in sub-clauses (*a*), (*b*), (*c*), (*d*) and (*e*) of clause (3) of Article 171 of the Constitution shall be 21, 6, 6, 21 and 9 respectively."

The Resolution was put and carried.

SRI A. RATNAM: This is an important question. I press for division.

The division bell was rung.

DEPUTY SPEAKER: Please close all the doors.

(All the doors were closed.)

DEPUTY SPEAKER: I will put the resolution once again to the vote of the House. The question is—

"This House recommends to the Government of India that the strength of the Madras Legislative Council be raised . . ."

(Sri T. V. Sannasi entered the Chamber and several Members objected to his entry at that stage.)

DEPUTY SPEAKER: The hon. Member will leave the Chamber.

SRI K. RAJARAM: The hon. Member entered the Chamber in time to take part in the division. He must have entered before the doors were closed.

TRUTH ALONE TRIUMPHS

24th December 1956]

SRI R. V. SWAMINATHAN : How can he enter if the doors were closed? Since he has entered, the doors must have been open at the time of his entry.

DEPUTY SPEAKER : Before I put the resolution to the vote of the House, he should have been in his seat.

SRI S. N. SOMAYAJULU : On a point of Order, Sir, மறுபடியும் தீர்மானத்தை ஓட்டுக்கு விடத்தானே வேண்டும்? ஆகவே, அதுவரையிலும் அங்கத்தினர்கள் சபைக்குள்வர உரிமை இருக்கிறதா, இல்லையா என்று கேட்கிறேன்.

The resolution was again put and carried, the request for division not being pressed.

V.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE PUDUKKOTTAI (SETTLEMENT OF INAMS) SECOND AMENDMENT BILL, 1956.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I beg to introduce the Pudukkottai (Settlement of Inams) Second Amendment Bill[a], 1956, and move—

"That the Bill be taken into consideration at once."

This is a simple Bill which involves a slight change in the phraseology. The word used in the Act is 'lands'. It is reported that a certain inam grant in Pudukkottai covers only a quarry in a land, and that the use of the term 'lands' will not include a quarry. That is why we want to substitute the words 'all such inams' for the words 'all lands held on inam tenure'.

Another amendment provides for the publication of settlement particulars.

DEPUTY SPEAKER : Motion moved—

"That the Pudukkottai (Settlement of Inams) Second Amendment Bill, 1956, be taken into consideration at once."

SRI S. RAMALINGAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, புதுக்கோட்டையில் உள்ள இனாம்களை **settle** செய்து சென்னையில் இருக்கக்கூடிய சில சட்டங்கள் எல்லாம் அதற்கும் செல்லுபடி யாகுமென்று சபை ஒத்துக்கொண்டிருக்கிறது. சென்னை ராஜ்யத்தில் இருக்கும் இனாம்-ஜமீன்தாரி ஒழிப்புச் சட்டம், **Rent Reduction Act, Ryots Protection Act,** ஆகிய மூன்று சட்டங்களும், அவைகளுக்கும் செல்லுபடி ஆகும். இப்பொழுது சர்க்கார் ஒரு எஸ்டேட் மானேஜரை நியமித்திருக்கிறார்கள். மேலே குறிப்பிட்ட சட்டங்களை எல்லாம் அமுல் நடத்த, **Board of Revenue** விலிருந்து உத்தரவு வரவில்லை என்ற காரணத்தால், போலீஸ்காரர்களையும், அடியாட்களையும் வைத்து ரயத்துகளை நிலத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்துகிறார்கள் என்று எனக்கு செய்தி கிடைத்திருக்கிறது. அங்குள்ள கிராமங்களில் சாகுபடி செய்கிற குடியானவர்களுக்கு **Rent Reduction Act** கீழ் கிடைக்கவேண்டிய சலுகைகளைக் கொடுக்காமல் பழைய பிரகாரமே குத்தகை வாரம் வாங்கிக்கொண்டு வருவதாகவும் எனக்கு செய்தி கிடைத்திருக்கிறது. ஆகவே ரயத்துகளை நிலத்தை விட்டு அப்புறப்படுத்தாமல் பாதுகாப்பதற்கும், **Rent Reduction Act** பிரகாரம் ரயத்துவாரி கிஸ்தி வசூல் செய்யப்பட வேண்டுமென்றும்,

---

[a] Published in the *Fort St, George Gazette*, dated 10th October 1956.